

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง
ของนักศึกษา คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Relationship Between Entrepreneurship and Habits of Highly Effective People of
Faculty of Mass Communication Students, Chiang Mai University

มธีรินทร์ พงศ์สุวภัทร* ชัยวุฒิ ตั้งสมชัย** และอรพิน สันติธีรกุล***

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูงกับความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ณ ปีการศึกษา 2560 คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลประชากรทั้งหมด 187 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเอง เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 22-24 ปี ศึกษาในแขนงวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 เคยหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษา ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมที่คณะและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อยู่ในระดับบางครั้ง ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ

ประชากรเพศชายส่วนใหญ่มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการที่มากกว่าเพศหญิง มีเพียงคุณลักษณะ 3 คุณลักษณะ ได้แก่ คุณลักษณะความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน คุณลักษณะความต้องการใฝ่หาทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ และคุณลักษณะการแสวงหาข้อมูลที่มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าเพศหญิง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการแสวงหาโอกาส คุณลักษณะความมุ่งมั่น คุณลักษณะความต้องการใฝ่หาคุณภาพและประสิทธิภาพ คุณลักษณะความกล้าเสี่ยง คุณลักษณะการแสวงหาข้อมูล คุณลักษณะการขี้นวน การชักชวน การมีเครือข่ายแตกต่างกันและนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการแสวงหาโอกาส คุณลักษณะการประเมินอย่างมีระบบ คุณลักษณะความกล้าเสี่ยงแตกต่างกัน

* พนักงานปฏิบัติงาน งานวิเทศสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

*** รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นักศึกษาที่เรียนในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะแตกต่างกันยกเว้นคุณลักษณะความต้องการใฝ่หาทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพบว่าคะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะไม่แตกต่างกัน การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ทำให้คะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน ความต้องการใฝ่หาคุณภาพและประสิทธิภาพ ความกล้าเสี่ยง และคุณลักษณะการประเมินอย่างมีระบบแตกต่างกัน การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ทำให้คะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะด้านความต้องการใฝ่หาคุณภาพและประสิทธิภาพ และการแสวงหาข้อมูลแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่านักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างแตกต่างกัน นักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา แตกต่างกัน การหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษา มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของทุกอุปนิสัยแตกต่างกัน การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีผลทำให้ค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรามากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน แตกต่างกัน การเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่ทำให้คะแนนเฉลี่ยของทุกอุปนิสัยแตกต่างกัน การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันพบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 10 คุณลักษณะ บัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ABSTRACT

The objective of this research was to study the relationship between entrepreneurship and habits of highly effective people of the 4th year students in 2017, Faculty of Mass Communication, Chiang Mai University. The data was collected from 187 samples, using questionnaire which was divided into 3 parts. Part 1 was the questionnaire on the respondents' general information. Part 2 was self-administered measurement for entrepreneurship. Part 3 was self-evaluation of the 7 habits of highly effective people by Stephen R. Covey. The data was analyzed using fundamental statistics, namely frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Multi-relationship Analysis.

The results of the study showed that most questionnaire respondents were female, 22-24 years old. Most of the respondents studied Radio and Television, with grade point average of 2.50-2.99. They have had

experience working part-time but they were not initiators, leaders or participants in organizing students' activities. They sometime participated in students' activities organized by the Faculty or the University. They had no experience learning the 7 habits of highly effective people nor entrepreneurship.

Most of the male respondents showed more characteristics of entrepreneurship, with the following 3 characteristics ranked higher than the female respondents: obligation, relationship, and responsibility towards work; seeking quality and effectiveness; and information searching.

From the analysis of entrepreneurship against different general information, it was found that the difference in sex resulted in the differences in opportunity seeking, passion, seeking quality and effectiveness, risk taking, information searching, solicitation, persuasion, and networking. The difference in age resulted in the differences in opportunity seeking, systematic evaluation, and risk taking. The difference in major subject resulted in the differences in every characteristics. The difference in grade point average resulted in the differences in almost all characteristics except seeking quality and effectiveness. The difference in being initiator, leader and participant in organizing students' activities resulted in no differences in every characteristics. The difference in learning the 7 habits of highly effective people resulted in the differences in obligation, relationship and responsibility towards work; seeking quality and effectiveness; risk taking; and systematic evaluation. the difference in learning entrepreneurship resulted in the differences in seeking quality and effectiveness, and information searching.

From the analysis of the 7 habits of highly effective people against different general information, it was found that the difference in sex resulted in the differences in habit 2—starting with goals in mind, habit 3—priority, habit 4—win-win thinking, habit 6—unity of differences, and habit 7—regular saw sharpening. The difference in age resulted in the differences in habit 5—understanding others before others understand one, habit 3—priority, and habit 6—unity of differences. The difference in major subject resulted in the differences in habit 5—understanding others before others understand one, and habit 3—priority. The difference in grade point average resulted in the differences in habit 3—priority, habit 2—starting with goals in mind, and habit 5—understanding others before others understand one. The difference in experience working part-time jobs resulted in the difference in every characteristics. The difference in being initiator, leader, or participant in organizing students' activities resulted in the differences in habit 5—understanding others before others understand one, and habit 3—priority. The difference in learning the 7 habits of highly effective people did not

result in any differences in all characteristics. The difference in learning entrepreneurship resulted in the differences in habit 2—staring with goals in mind, and habit 3—priority.

From Pearson's Multi-relationship Analysis, it was found that the relationship among the 10 aspects of entrepreneurship, heart saving account, balance in living, and the 7 habits of highly effective people was statistically positive, at the level of 0.01.

บทนำ

การก้าวสู่ความเป็นนักการสื่อมวลชนมืออาชีพมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) คือ ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (วิจารณ์ พานิช, 2555) ซึ่งหนึ่งในทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 คือ การเป็นผู้ประกอบการที่มีแนวคิดสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบไปด้วย ศักยภาพแห่งความสำเร็จ ศักยภาพแห่งการวางแผน และศักยภาพแห่งอำนาจ โดยทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะของผู้ประกอบการข้างต้นนั้น มีความสอดคล้องกับแนวคิดเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงของ Stephen R. Covey ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางที่มุ่งเน้นพื้นฐานในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมจากภายในสู่ภายนอก เมื่อปฏิบัติเป็นประจำจะกลายเป็นอุปนิสัยในที่สุดที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จ และความสุขอย่างยั่งยืนทั้งในชีวิตจริงและการทำงาน

การเป็นผู้ประกอบการนั้นไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดก็ตามแล้วแต่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการด้วยกันทั้งสิ้น เพราะการศึกษาเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการ ก่อนการประกอบธุรกิจนั้นที่จำเป็นต่อธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยคุณประโยชน์ที่หลากหลาย อันได้แก่ การเรียนรู้ทำให้วังทันต่อโลก ทำให้ปรับตัวได้ทันเวลา รู้จักใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร รู้จักเลือกรับและปฏิเสธ และเกิดการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีกระบวนการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับใช้กับการดำเนินธุรกิจได้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2539)

นอกจากการเป็นมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการแล้วยังมีแนวคิดเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงจากการศึกษาของ Stephen R. Covey ที่เน้นหลักการพื้นฐานของการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมจากภายในสู่ภายนอก เริ่มจากการเปลี่ยนแปลงทางความคิด นำไปสู่การเริ่มปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติเป็นประจำจะกลายเป็นอุปนิสัยอันนำมาซึ่งคุณลักษณะที่จะแปรเปลี่ยนเป็นวิถีชีวิตในที่สุด นำมาสู่ความสำเร็จที่มีความสุขอย่างแท้จริง ซึ่งเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง (The 7 Habit of Highly Effective People) (โควี, 2546) ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม 1 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 บี-โพรแอคทีฟ (Be Proactive) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อน (Put First Things First) กลุ่มที่ 2 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) กลุ่ม 3 อุปนิสัยการเติมพลังชีวิต ประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) หากมีอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนี้ก็ช่วยให้สามารถก้าวสู่ความเป็นมืออาชีพที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณลักษณะที่ดีตามหลักการของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง ที่นำไปสู่ทักษะการพัฒนาและต่อยอดทางสาขาอาชีพได้ในอนาคต

คณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มุ่งเน้นเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีจิตสาธารณะ และมีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม พร้อมกับผลิตบัณฑิตที่มีความคิดสร้างสรรค์ เปิดกว้าง รอบรู้ และทันต่อความเปลี่ยนแปลง ซึ่งแฝงไปด้วยลักษณะการผู้ประกอบการตามหลักสูตรการเรียนการสอนของคุณะ ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาความสัมพันธ์ของการเป็นผู้ประกอบการและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูงในนักศึกษาคณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื่องมาจากนักศึกษาจากคณะกรรมการสื่อสารมวลชน ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เกิดทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การคิดเชิงวิพากษ์ การคิดสร้างสรรค์ และคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบโดยสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามพัฒนาการของแต่ละช่วงวัย เพื่อให้การเติบโตเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ผ่านการเรียนการสอน การทำกิจกรรม อีกทั้งการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของทั้งคุณลักษณะของผู้ประกอบการและแนวคิดเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจะเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะกรรมการสื่อสารมวลชนต่อไป เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ทำให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานที่สอดคล้องกับแนวคิดเพื่อการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อมุ่งสู่สังคมที่มี “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ” อย่างแท้จริง

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการจากการศึกษาของ The Management System International in Washington, D. C. (อ้างใน อรพิน สันติธรากุล, 2560) พบว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะประกอบไปด้วย คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (Personal Entrepreneurial Characteristics) หรือที่เรียกว่า PECs ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ศักยภาพ 10 คุณลักษณะดังนี้ ได้แก่ ศักยภาพแห่งความสำเร็จ (Achievement Competencies) ที่ประกอบด้วย การแสวงหาโอกาส (Opportunity Seeking) ความมุ่งมั่น (Persistence) ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน (Commitment to Work Contract) ความต้องการไฝ่หาทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ (Demand for Quality and Efficiency) ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) ศักยภาพแห่งการวางแผน (Planning Competencies) ที่ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) การประเมินอย่างมีระบบ (Systematic Planning and Monitoring) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) และศักยภาพแห่งอำนาจ (Power Competencies) ที่ประกอบด้วย การชักชวน การมีเครือข่าย (Persuasion and Networking) ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence) และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (The Seven Habits of Highly Effective People) ตามแนวคิดของ Stephen R. Covey ที่ประกอบด้วย เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ได้แก่ อุปนิสัยที่ 1 บี-โพรแอคทีฟ (Be Proactive) อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind) อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน (Put First Things First) อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการและระดับอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยการศึกษาประกอบด้วยการประเมินคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และการวัดระดับอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 187 คน ใช้เครื่องมือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดแบบประเมินตนเอง คำถามที่ใช้ประกอบด้วย 55 ข้อความสั้นๆ ให้อ่านแต่ละข้อและตัดสินใจวัดความเป็นตัวเอง ถามความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำของนักศึกษา เพื่อวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเป็นการประเมินตนเองว่ามีความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ตลอดเวลาปกติ บางครั้ง น้อย ไม่เคย ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีอุปนิสัย ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Covey ประกอบด้วย แบบวัดบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 22-24 ปี มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 เคยหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษา ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่คณะและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อยู่ในระดับบางครั้ง ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ ด้านคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ประชากรมีคุณลักษณะมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ด้านศักยภาพแห่งความสำเร็จ ด้านศักยภาพแห่งการวางแผน และด้านศักยภาพแห่งอำนาจ อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.74, 17.78 และ 16.54 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในแต่ละคุณลักษณะ พบว่าทุกคุณลักษณะอยู่ในเกณฑ์ดี คุณลักษณะการวางแผน การติดตาม การประเมินอย่างมีระบบ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ส่วนคุณลักษณะความกล้าเสี่ยงมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ย และมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ด้านศักยภาพแห่งความสำเร็จ ด้านศักยภาพแห่งการวางแผน และด้านศักยภาพแห่งอำนาจ อยู่ในเกณฑ์ดี ในส่วนของระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.50 ความสมดุลในการดำเนินชีวิต ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.50 อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.67 อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.28 อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.22 อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบ ชนะ/ ชนะ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.56 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.85 อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.39 อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.62 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.52 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.61 เมื่อพิจารณาในแต่ละอุปนิสัย ในภาพรวมเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ย การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป พบว่าคุณลักษณะทั่วไปที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้ 10 คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของประชากรแตกต่างกัน และจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่านักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน ทำให้คะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน ทำให้คะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และบัญชีขอมใจ แตกต่างกัน การหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษาของนักศึกษา ทำให้คะแนนเฉลี่ยของทุกอุปนิสัยแตกต่างกัน การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ไม่ทำให้คะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยแตกต่างกัน การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ นักศึกษา ไม่ทำให้คะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยแตกต่างกัน ระดับความบ่อยในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ทำให้คะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยแตกต่างกัน การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ไม่ทำให้คะแนนเฉลี่ยอุปนิสัยแตกต่างกัน และการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ ทำให้คะแนนเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจน้อย และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน แตกต่างกัน และผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันพบว่า คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 10 คุณลักษณะ บัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งหมายความว่า ถ้านักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการด้านความต้องการไฝหาคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลต่อระดับบัญชีขอมใจ และระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจที่ลดลง รวมถึงหากมีคุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเองที่เพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราลดลงเช่นกัน

การอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้านการแสวงหาโอกาส อยู่ในเกณฑ์ดี แต่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเนื่องจากเป็นจุดแข็งของทั้ง 10 คุณลักษณะ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวดี โรจนพิทยากร (2559) ศึกษาคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับสูง และการศึกษาของ ภูษณิศา เตชเถกิง (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างผู้ประกอบการกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ คือ มีความมุ่งมั่น ใกล้เคียงกับการมีความผูกพัน และรับผิดชอบในงาน แต่ขาดเครือข่ายและ การชี้ชวน การชักชวน ซึ่งต้องมีการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน และยังต้องเพิ่มความรู้พื้นฐานทางด้านบริหารธุรกิจเพื่อสร้างความมั่นใจในการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Miller (1983) ว่าคุณลักษณะของ การเป็นผู้ประกอบการนั้นจะต้องประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม การเผชิญหน้ากับความเสี่ยง

และการทำงานเชิงรุก ซึ่งเป็นพฤติกรรมของผู้ประกอบการแต่ละรายที่จะแสดงออกในการดำเนินธุรกิจ โดยทั่วไปแล้วคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานขององค์กร

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีผลรวมค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก ในส่วนของกลุ่มอุปนิสัยนั้นผลการศึกษามีความสอดคล้องกันกับ หิรัญ ศรีเที่ยง (2557) ได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งที่มีกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการและอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชนได้ในอนาคต ควรนำหลักการของ Covey (1988) (อ้างถึงใน นพดล เวชสวัสดิ์, 2555) มาปรับใช้โดยการฝึกให้นักศึกษาเข้าใจตนเอง เข้าใจถึงเป้าหมายในชีวิตของตนเองอย่างชัดเพื่อให้สามารถสร้างกรอบความคิดเกี่ยวกับจุดหมาย และลงมือทำเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย รวมไปถึงการพัฒนาตนเองให้ครบทั้ง 4 มิติ ด้วยการปล่อยใจให้คมอยู่เสมอ หากนักศึกษสามารถพัฒนาตนเองให้ได้ครบทุกมิติจะทำให้เกิดการแสวงหาโอกาสเพื่อเติมเต็มมิติทั้ง 4 ด้านของนักศึกษา รวมถึงการวางแผนเรียงลำดับความสำคัญ ทางคณะควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง คณะอาจเพิ่มเติมกิจกรรมที่สอดคล้องตามแนวคิดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูง และคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). *เรียนรู้: วิธีสู่ความสำเร็จ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- โควี, สตีเฟน อาร์. (2555). 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แปลจาก The 7 habits of highly effective people แปลและเรียบเรียง โดย นพดล เวชสวัสดิ์. กรุงเทพฯ: ดีเอ็มจี.
- ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. (การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์).
- ภูษณิศ เทชเถลิง. (2557). *การสร้างผู้ประกอบการกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สุวดี โจรนพิทยากร. (2559). *คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี*
- หิรัญ ศรีเที่ยง. (2557). *การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ เจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง*. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- Miller, D. (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms. *Management Science*, 29, pp 770–791.